

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4265

гр. София, 05.12.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-21, в закрито заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радостина Данаилова

като разгледа докладваното от Радостина Данаилова Частно търговско дело № 20231100902248 по описа за 2023 година

Производството е по чл.536 ГПК, вр.чл. 19, ал.5 ЗТР.

Образувано е по искане на Валентин Димитров Димитров за спиране на вписването по заявление А 5 с вх.№ 20231204170848, подадено по партидата на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, ЕИК 130345786 в търговския регистър, с което е заявено заличаването на молителя като член на съвета на директорите и представляващ УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, както и вписването на Константин Желев Димов като нов член на съвета на директорите и представляващ дружеството.

В искането се твърди, че заявлението се основава на взети решения от министъра на здравеопазването, в качеството му на упражняващ правата на Държавата като едноличен собственик на капитала на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД и решение на Съвета на директорите за определяне на представляващ, които решения молителят Димитров е поискал да бъдат отменени с искова молба, депозирана на 05.12.2023 г. в Софийски градски съд с вх.№ 113994/05.12.2023 г.

Съдът, като съобрази доводите в искането и представените доказателства намира следното:

От справка по партидата на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, ЕИК 130345786 в търговския регистър се установява, че със заявление А 5 с вх. № 20231204170848 е поискано да бъде заличен като член на съвета на директорите и представляващ дружеството Валентин Димитров и вместо него да бъде вписан нов член и представляващ – Константин Димов, като към заявлението са приложени протоколи с № РД-16-509/27.11.2023 г. и РД-16-510/27.11.2023 г., обективиращи решения министъра на здравеопазването, в качеството му на упражняващ правата на Държавата като едноличен собственик на капитала в търговското дружество, за освобождаване и избор на нов член на съвета на директорите на болницата, както и решение на Съвета от 27.11.2023 г. за избор на Константин Димов за изпълнителен член и

представляващ дружеството.

С искането за спиране е представена искова молба с вх.№ 113994/05.12.2023 г. с посочен ищец – молителят в настоящото производство и посочен ответник УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, в която искова молба при твърдения за нищожност на решенията на едноличния собственик на капитала на дружеството, на които се основава заявлението за вписване, се иска отмяна на същите решенията, както и на обусловеното от тяхната валидност решение на съвета на директорите.

Въз основа на представения от молителя документ и служебна справка в деловодната система се установява, че исковата молба с вх.№ 113994/05.12.2023 г. е постъпила в Софийски градски съд, поради което и на основание чл.125 ГПК с постъпването ѝ в съда се смята предявен иска, посочен в нея, като фактическото определяне на докладчик чрез случайно разпределение е ирелевантно за съществуването на дело и неговата висящност.

Към постановяване на настоящето определение регистърното производство по посоченото заявление е висящо, поради което и искането за спиране е допустимо, като съдът намира, че за молителят съществува правен интерес от спиране на регистърното производство, доколкото към момента на подаване на заявлението за промени, съгласно вписванията в регистъра той е член на управителния орган на УМБАЛСМ Н.И. Пирогов ЕАД и представляващ дружеството, респективно до освобождаването му има задължения да защитава интереса на дружеството с грижата на добрия търговец, които задължения не биха отпаднали, ако това освобождаване е извършено с нищожно, съответно непораждащо никакви правни последици, решение на друг орган на дружеството /какви то твърдения са изложени в представената искова молба, макар и да не е заявен съответния им петитум/. Съответно неизпълнението на тези задължения би могло да доведе например до ангажирането на гражданската отговорност на съответния член на управителен орган за причинени на дружеството вреди.

Предпоставките за спиране на регистърното производство по вписване на обстоятелства в търговския регистър са посочени в чл.536 ГПК по силата на изричното препращане на нормата на чл.19, ал.5 ЗТРРЮЛНЦ. Поради обстоятелството, че регистърното производство е от компетентността на длъжностни лица от Агенция по вписванията, то приложима към същото е единствено разпоредбата на чл.536, ал.1, т.1 ГПК, поради което и основателността на искането за спиране е обусловена от преценка дали е налице дело относно правоотношение, което е условие за издаване на искания акт или е предмет на установяване с този акт.

В настоящото производство съдът преценява единствено налице ли е висящ съдебен спор и дали с оглед предмета му и субективните му предели, същият има значение за исканото вписване. Този извод следва пряко от разпоредбата на чл.536, ал.1, т.1 ГПК, тълкувана буквално и във връзката ѝ с

т.2 от същата алинея, която касае охранителни производства, които се развиват директно пред съда, като целта на спирането е охранителното производство, което е едностранно и безспорно, да не засегне неоснователно права на лица, извън тези на молителя, който единствен има правото да участва. Ето защо и достатъчно за спиране е единствено наличието на висящо „дело“/чл.536, ал.1, т.1 ГПК/ относно правоотношение, което има значение за издаване на охранителния акт или на „противопоставяне“ срещу издаването на такъв / чл.536, ал.1, т.2 ГПК/, като именно във втория случай, в който охранителното производство се разглежда от съда, още по-ясно личи волята на законодателя да изключи друга преценка освен тази за „противопоставяне“, т.е. за наличието на спор.

Следователно в настоящото производство не следва да се извършва преценка за допустимостта на делото относно преюдициалното правоотношение, която е единствено от компетентността на съда, пред който последното е висящо, респективно от съда, осъществяващ инстанционен контрол по отношение на постановените по преюдициалното дело актове. Изключение от този принцип, а именно съд да извършва преценка за допустимост на производство, което не е висящо пред него, е извлечено по тълкувателен път от съдебната практика единствено по отношение исканията за обезпечение на бъдещ иск, тъй като в тези случаи обезпечителни мерки се допускат преди още съд да е сезиран с правния спор и за да се избегне неоснователно засягане на чужда правна сфера без да има възможност именно съд да извърши преценка дали претенциите са позволени от правния ред способ за защита. Спирането по чл.536 ГПК не е обезпечителна мярка, а специално производство, поради което и към него са неприложими правилата за обезпечителните производства, а преценката на съда по обем съвпада с тази по чл.229, ал.1, т.4 ГПК по отношение на исковите производства, където също е изключена проверката за допустимост на преюдициалния спор. В същия смисъл са дадените разрешения, които се споделят от настоящия състав, в непредставящите задължителна съдебна практика определение №144/12.02.2014 по т.д.4654/2013 г. на ВКС, I т.о., постановените определения от Софийския апелативен съд по ч.т.д.№ 926/2021 г., ч.т.д.№ 833/2021, ч.т.д. № 5538/2019 г., ч.гр.д. № 4504/2019г., ч.гр.д.№ 5380/2018 г., ч.гр.д.№ 6368/2017 г., ч.гр.д. № 3023/2017 г. и множество други актове на съдилища от други съдебни райони.

На съдебния състав е известна и незадължителната практика, допускаща за целите на производството по чл.536 ГПК сезираният с искането съд да извършва преценка за допустимост, легитимация и правен интерес на ищеца по делото, образувано във връзка с обуславящия вписването правен спор, която практика не може да бъде споделена освен по вече изложените съображения за липса на основание за разширяване на компетентността на съдията извън предмета на сезиране по възложеното му дело, и поради това, че не съобразява, че законодателят изрично е разширил легитимацията по чл.536 ГПК до всяко лице с правен интерес, а не само до легитимираните да

търсят защита на членствени права, нито съобразява възможността исковият съд по обуславящото производство да достигне до различни правни изводи и да разгледа по същество спор, който за целите на охранителното производство е приет за недопустим.

В случая искането за вписване на промени по партидата на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД се основава на решения на негов орган, които именно решения са оспорени от молителя по исков ред, като исковата молба е насочена срещу търговското дружество, което е страна в регистърното производство, съответно то би било обвързано от постановеното решение, ако спорът бъде разгледан. Доколкото валидността на същите решения е условие за извършване на исканите вписвания като охранителен акт по регистърното производство, то са налице предпоставките на чл.536, ал.1, т.1 ГПК за спиране на производството по заявлението до приключване на производството по посочената искова молба, в частта по предявените икове за оспорване на решенията на едноличния собственик на капитала от 27.11.2023 г., чиято допустимост и редовност настоящият състав не може да съобразява по вече изложените съображения.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА на основание чл. 536, ал. 1 ГПК вр. чл. 19, ал. 5 ЗТР по молба на Валентин Димитров Димитров вписването по заявление А 5 с вх.№ 20231204170848, подадено по партидата на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, ЕИК 130345786, до приключване на производството по искова молба с вх.№ 113994/05.12.2023 г.

Определението може да се обжалва пред САС с частна жалба в едноседмичен срок от връчване на препис.

Препис от определението да се изпрати на Агенция по вписванията-търговски регистър и да се връчи на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, ЕИК 130345786

Съдия при Софийски градски съд: _____